

Немирникътъ Димчо.

апочна новата учебна година. Всички дѣца радостно напустнаха полската работа и весели тръгнаха на училището. Само Димчо Ивановъ, отъ III отдѣление, не искаше да отиде въ училището. Той още продължаваше да играе съ по-малкитѣ дѣца. Единъ день, когато всички дѣца бѣха въ училището, Димчо поведе по малкото си братче и още нѣколко дѣца, за да ги заведе при селската бара. Всички дѣца си вървели мирно въ пѣтя, а само Димчо тича ту подъ пѣть ту надъ пѣть.

Близко край селото имало купища боклуци, които нѣкой запалили, та се обвърнали на пепель. Димчо поискалъ да поскача въ пепелищата и се затекълъ. Ала за минута изпищѣлъ и легналъ въ края на единъ пепель. Другаритѣ му мислили, че той си играе. Когато всички заминали, малкото му братче се връща и що да види! Кожата отъ двата крака на немирника се смъкна